

NỖI ĐAU DA DIẾT !

Tôi đã khóc mãi đêm dài trần trọc
Trên nỗi đau dân tộc mãi mê say
Giấc ngủ dài đêm tối mãi bủa vây
Mãi say khướt những tâm hồn ngây ngụa
Tôi lưu vong trên quê hương mục rữa
Mặc ngạo cười sặc sụa men say
Tôi lạc loài giữa bóng tối bủa vây
Loài chồn cáo nhe nanh cười đay nghiến
Ai xót xa tiếng hờn oan da diết !
Ai lắng nghe nỗi khốc liệt thương đau !
Ai thấy mình đồng cảm dạt dào !
Ai tâm huyết tuôn trào dâng hiến !
Su tử hống cho bóng đêm tan biến
Hải triều âm dân mở nắng tan mau
Cho mặt trời rực rỡ ở trên cao
Cho sông núi biển trời xanh bát ngát.

Phan Văn Huy Tâm